

Redactioneel

Citation for published version (APA):

Spronken, T. (1997). Redactioneel. *Nieuwsbrief Strafrecht*, (1), 2-3.

Document status and date:

Published: 01/10/1997

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Redactioneel

Voor u ligt het eerste nummer van de Nieuwsbrief Strafrecht. De stroom informatie over de ontwikkelingen binnen het strafrecht is voor de daarin werkzame juristen, gelet op de vaak hoge werkdruk, nauwelijks bij te houden. De opzet van de Nieuwsbrief is om juristen in de strafpraktijk een helder, beknopt en leesbaar overzicht te geven van actuele ontwikkelingen binnen het vakgebied, en dat samengebundeld in één blad. Ook de essentie van recente rechtspraak, die veelal nog niet elders is gepubliceerd, wordt weergegeven. Zo vindt u in dit nummer samenvattingen van interessante uitspraken, informatie op het gebied van wetgeving, de stand van zaken naar aanleiding van het Securitel-arrest en een overzicht van de daarop gevolgde uitspraken in strafzaken, waarin door de verdediging een beroep op het Securitel-arrest is gedaan.

Ook complicaties rondom het horen van anonieme getuigen blijven de gemoederen bezig houden. In dit nummer vindt u uitspraken waaruit blijkt dat het einde nog niet in zicht is. Daarbij gaat het niet alleen om de vraag of de wettelijke regeling van de bedreigde getuige, mede gelet op recente Straatsburgse jurisprudentie, nog wel onverkort kan worden toegepast, maar ook om de wijze waarop deze regeling in de praktijk wordt gehanteerd, waardoor men steeds weer voor verrassingen komt te staan.

Soms is het bijna niet meer te volgen. Zo blijkt de Hoge Raad het proces-verbaal van verhoor van de RC van een bedreigde getuige, dat niet conform art. 295 Sv op de zitting is voorgelezen, aan te merken als schriftelijk bescheid. Het mededelen van de korte inhoud van dit proces-verbaal wordt, anders dan gewoonlijk, niet

gelijkgesteld met voorlezen. Omdat de verdediging op de zitting van het Hof niet verzocht had de anonieme getuige (nogmaals) te horen en er nog ander bewijs was, kon het schriftelijke bescheid voor het bewijs gebruikt worden (HR 19 november 1996 en HR 20 mei 1997; zie rubriek Rechtspraak).

Deze constructie heeft tot gevolg dat een toetsing ingevolge art. 342 lid 2a Sv aan de voorschriften, waaraan de RC bij het verhoor van de bedreigde getuige moet voldoen, omzeild kan worden. Immers art. 344 derde lid Sv verbindt aan het gebruik van schriftelijke bescheiden houdende anonieme verklaringen voor het bewijs slechts de voorwaarden dat de bewijsbeslissing in belangrijke mate steun moet vinden in andersoortig bewijs en dat door of namens de verdachte niet op enig moment in het geding te kennen is gegeven de anonieme bron te horen. Toch klopt er iets niet. De verdediging had namelijk in de zaak van het eerstgenoemde arrest al bij de rechtbank om het verhoor van de anonieme getuige verzocht. Hoe kan dan vervolgens een proces-verbaal van verhoor door de RC conform de regeling bedreigde getuigen nog meewerken aan het bewijs als schriftelijk bescheid? Immers, als de verdediging 'in enig stadium van het geding' verzocht heeft de anonymus te horen, mag een schriftelijk bescheid houdende een verklaring van deze anonymus niet meer meewerken aan het bewijs. Hoe dan ook, de verdediging doet er goed aan steeds te verzoeken het proces-verbaal van de verklaring van de bedreigde getuige voor te lezen, dan wel op iedere zitting te verzoeken de anonymus te horen, want anders komt er van de toetsing aan de waarborgen waarmee een verhoor van een bedreigde getuige is omkleed weinig terecht.

Over deze en andere zaken zullen wij u door middel van deze Nieuwsbrief op de hoogte houden.

Wij hopen dat de Nieuwsbrief zal voldoen aan de gewekte verwachtingen en zal voorzien in de behoefte om snel en adequaat op de hoogte te blijven van wat er zich in de strafpraktijk afspeelt. Wij staan open voor suggesties ter verbetering en stellen het zeer op prijs informatie te ontvangen waaraan volgens u in de Nieuwsbrief aandacht moet worden besteed.

Deze Nieuwsbrief Strafrecht is afgesloten op 23 september 1997. De redactie hoopt dat u berichten inzendt voor de Nieuwsbrief. Voor het komende nummer is de uiterste datum hiervoor 21 oktober.

Vervolg op de Van Mechelen-zaak

Naar aanleiding van de uitspraak van het EHRM in de Van Mechelen-zaak d.d. 23 april 1997 is een kort geding gevoerd waarin een gedetineerde onmiddellijke invrijheidstelling heeft gevorderd omdat hij is veroordeeld op basis van een verklaring van een anonieme getuige. In de Van Mechelen-zaak heeft het EHRM o.a. het horen van anonieme getuigen buiten aanwezigheid van de raadsman of verdachte via een telecommunicatieverbinding in strijd geoordeeld met de vereisten van artikel 6 lid 3d EVRM. De anonieme getuige was in de strafzaak van de gedetineerde op gelijke wijze gehoord.

De President van de Rechtbank Den Haag wees de vordering op 1 augustus 1997 af. Interessant is de wijze waarop de Haagse President de vordering toetst aan de Straatsburgse jurisprudentie.

Casus

B is tot in hoogste instantie veroordeeld wegens medeplegen van het voorhanden hebben van wapens en cocaïne. Een verklaring van een anonieme burger-getuige die conform de regeling van art. 226a e.v. Sv als bedreigde getuige is gehoord speelt een belangrijke rol in het bewijs. De getuige verklaart dat hij/zij wapens heeft zien uitladen door K, een medeverdachte van B, uit een auto die aan B toebehoorde. De vraag aan de getuige op welke dag hij/zij dit had waargenomen werd door de rechter-commissaris belet. De getuige gaf slechts aan dit in de periode van 1-7 juli 1994 te hebben waargenomen. B kon aantonen dat hij de bewuste auto pas op 7 juli 1994 in bezit had gekregen. De wapens werden later aangetroffen in het door de anonieme getuige aangegeven pand. Daarnaast werd een grote hoeveelheid cocaïne aangetroffen. Het overige bewijs was voornamelijk 'circumstantial'. Zo werden bijvoorbeeld sleutels aangetroffen van het pand, waar later de wapens en cocaïne werden gevonden, in een andere auto van B, die hij aan een vriend had uitgeleend. Deze vriend kende de bewoner van het pand waar de wapens en cocaïne werden aangetroffen. B was met een groep mensen onder wie ook K zich bevond naar de wereldkampioenschappen voetbal in Detroit gereisd, maar B ontkende, kennelijk leugenachtig, K persoonlijk te kennen.

Gevolgen van de zaak Van Mechelen

Vlak nadat het EHRM uitspraak had gedaan in de zaak Van Mechelen zijn kamervragen gesteld over de repercussies voor de Nederlandse strafrechtpraktijk van deze zaak (zie NJB 1997, p. 1150 e.v.). Men wilde onder andere weten of het arrest gevolgen heeft voor andere veroorde-